

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr 3 1984

NYTT

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år

FRÅN REDAKTIONEN

Detta är nr 3 av UFO-nytt och kommer en aning för sent beroende på allt regn som kommit och sen semester och mycket att göra. Nu kan vi inte skylla ifrån oss något mer utan sanningen att säga så har det varit ont om tid och vi har redan börjat på nr 4 som kommer veckan före Jul. Detta nummer innehåller en intressant artikel om "UFO-varelserna" samt lokala händelser som timats i Ludvika-trakten. Några ryska artiklar om Rymdkapprustning och Rymdforskning. En kortfattat artikel om Betty och Barney Hills äventyr har vi även fått med. En bok finns om hela deras äventyr men ännu bara på engelska. UFO-föreningens undersökningsgrupp har varit på en resa till Norge men ännu har inga rapporter inkommit. Vi hoppas till nästa nummer. Den utlovade rapporten från Riksstämman den 31 mars i Karlskoga får av utrymmesskäl inte plats. Vi försöker i nästa nummer. Finns det medlemmar som hittar artiklar i tidningarna så sänd över dem till oss i redaktionen. Det finns fler som vill läsa det Du har läst.

Sprid vår lokaltidning till dina bekanta.

I redaktionen: Bernt Berglund, Ingvar Kjällving, Monica Eriksson

Medlemskap för 1985 är 40:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

Adress: Box 71 771 01 Ludvika

EN KORTFATTAD REDOVISNING ÖVER "UFO-VARELSERNAS" SANNA NATUR

Ett av de mera egendomliga dragen hos anhängarna till olika religiösa åsikter är att de är så bestämt övertygade om att just de genom sin tro besitter hela sanningen om himmelen såväl som om jorden. Det skulle aldrig falla dem in att vända sig till en anhängare av en annan religiös åsikt och undra vad de vet eller kan ha upptäckt.

Detta är verkligen synd, för om man studerar de stora världsreligionerna och i synnerhet Islam, skulle man få värdefulla ledtrådar till att finna sanningen om Ufo-fenomenen och snabbt kunna eliminera sådana enfaldigheter som "Rymd-åldermytologin", vilken soridits så frikostligt under de senaste 3 decennier.

Islam känner faktiskt till att det existerar 3 helt olika och klart intelligenta varelser i Universum och kan verkligen presentera förvånansvärt klara detaljer beträffande dessa varelsers natur, roller och aktiviteter.

ÄNGLAR, MÄNNISKOR och JINNS x)

x) Jinns är varelser som enl. muslimska legender kan anta en mänsklig eller djurliknande gestalt och påverka det mänskliga skeendet i en eller annan riktning.

Den första kategorin är änglar eller budbärare (grekiska: Angelos; hebreiska: Malach; arabiska: Malak). De är högre varelser skapade av ljus.

Den andra kategorin är människan som enligt Koranen skapades av lera eller med andra ord, består av mineral och kemiska element från den "Periodiska skalan" (en skala uppbyggd efter grundelementens atomnummer) - en " planetkropp som Gurdjieff brukade kalla den. Den tredje kategorin som den här artikeln i huvudsak handlar om utgör varelser (skapade före människan) som samlas under ett begrepp som på arabiska kallas Al-Jinn. Även om det diskuteras bland de språklärda araberna tycks de flesta ordboksförfattare hålla på att ordet härleds - vilket arabiska ord nästan alltid gör - från en verbform, nämligen jenna, " att gömma eller dölja", ett för övrigt mycket passande namn på dessa varelser. Emedan änglarnas kroppar är av ljus och människans kropp av jordens grundelement, består Al-Jinns kroppar av något som

brukar översättas med " i huvudsak eld " eller " i huvudsak flammor " eller "rökfri eld" eller "rökfria flammor" och det påpekas speciellt i Koranen (Surah XV 26 och 27) att de skapades före människan. (Någon lär man lär ha spekulerat över om dessa varelser kan vara samma som "Före-Adam människor", vilka antyds här och var i den heliga Bibeln.)

Det har varit ett ivrigt debatterande bland moderna studenter som studerar arabiska för att söka klarlägga vad som menas med uttrycken "min nāri al-samūmi", och " min mārijin min nārin," på moderna språk och lärda män har påstått att då profeten Mohammed använde dessa termer avsåg han att beskriva något som den västerländska okultismen försökt beskriva med termerna "översinnlig" eller kanske det så kallade "översinnliga- eller astralplanet". (Jag har även sett det framställas som någon slags plasma).

(Det är kanske onödigt att påpeka att sådana uttryck som "översinnligt plan" inte har någon som helst mening för moderna forskare och såvitt jag vet, fränsett Dirac, har fysikerna övergett spekulationerna beträffande förekomsten av något "översinnligt").

"JINNS" URSPRUNG

Var helst man nu kan tro att dessa Jinns finns någonstans, verkar det högst troligt att deras ursprung under alla förhållanden inte är långt ifrån oss och någon lärd muslim som fått kännedom om de västerländska undersökningarna av de så kallade "Ufo-fenomenen" och funderat på dessa ett tag har fastslagit - och jag tror med all rätt - att det bästa sättet att försöka förstå dessa saker är att tänka på dessa Jinnsvarelser som om de vore tätt inpå oss och ändå samtidigt på något sätt långt ifrån oss. Med andra ord i någon annan dimension eller i någon annan rymd/ tid-rum, "just här" eller kanske i en värld av anti-materia just här, eller i ett annat universum som finns här bakom Alices spegel: "Ett spegeluniversum på andra sidan av "rymd/tidspärren", som några undersökare skickligt beskrivit det.

Koranen är emellertid inte helt klar över detta utan det kan enligt deras

egen artvidan finnas helt fysiska Jinns, vilka benämns "extrajordiska", medan andra arter är mera förfinade och överensstämmer med vad åtskilliga UFO-undersökare försökt beskriva med hjälp av uttryck som "ultrajordisk" eller "metajordisk".

Då vi funderar på de här idéerna bör vi hålla i minnet de teorier som en rysk filosof, P.D. Cuspensky framfört och enligt vilken en möjlighet finns att det existerar andra mera svårbestämbara tillståndsnivåer som elementen i den periodiska tavlan över vår egen kemiska värld, genomgått flera gånger och på olika nivåer.

Dr. Meade Laynes tidigare utgivna skrifter om "Tät eftervärld", i vilka han nämner att UFO-besökarna och deras maskiner ursprungligen föds i minnet. (Hans bok "Skyddsänglarnas ankomst" publicerades 1953 och kommer kanske en vacker dag att visa sig vara nog så sann). Säkert kan de välvilliga Jinnsen vara våra "skyddsänglar".

Att det finns ett nära släktskap eller ödeslänk mellan Jinns och mänskligheten förefaller helt klart, för även om en stor del av dessa Jinns är djävlar så övertygar oss Koranen icke desto mindre om att bland alla olika typer av Jinns finns även "goda" med förmåga att ge frälsning. För det fastslås tydligt att Muhammed sändes som en budbärare både till mänskligheten och till Jinns. Därför kommer en del av dessa Jinns att på den yttersta dagen att komma till paradiset, under det att resten kommer att hamna i helvetet. Deras inställning till IBLIS, djävulen, är ganska oklar. I koranen beskrivs djävulen som en Jinn men på några ställen i Koranen beskrivs han som en ängel. (Säkerligen är förklaringen den att IBLIS är samma höga väsen, ursprungligen med ängels status, som gjorde uppror mot Gud och som i våra kristna texter benämns Lucifer).

Om vi hade utrymme skulle åtskilligt mer kunna sägas om Jinns, men vi kan bara återge en kort beskrivning över deras huvudegenskaper. Deras grund-egenskaper, enligt nedanstående upställning, är vad jag fått ut av muslimska skrifter och berättelser som jag kunnat studera under 15 år. Läsaren

kan ju själv göra jämförelser med rapporterade fall av UFO-varelser och dra sina egna slutsatser. Hoppas att jag inte invecklat mig i för många detaljer, men materialet har varit berört stort.

JINNS HUVUDEGENSKAPER

1. I sin normala skepnad är de inte synliga för det mänskliga ögat.
2. De är emellertid kapabla att materialisera sig och uppträda i den fysiska världen. Och de kan alternativt göra sig synliga eller osynliga som de vill.
3. De kan ändra utseende och uppträda i vilken sorts skepnad som helst, stor eller liten (se t.ex. Ahmed Jamaludins utmärkta rapport, En våg av humanoider i Malaysia 1970, FSR Vol. 28 nr. 5). Ahmed Jamaludin är muslim och han vet givetvis vad det rör sig om.
4. De kan också uppträda i djurskepnad (Snömannen? Pumas? Loch Ness odjuret?)
5. De är inbitna lögnare och bedragare och förtjusta i att lura och missleda människor med alla slags konster och knep (som t.ex. spiritistiska sessioner, vilka är en av deras aktiviteter och även samtal med UFO-besökare vid närbkontakt med dessa).
6. De ägnar sig åt att röva bort och kidnappa människor (skotten Robert Kirk som skrev "Det hemliga samhället" år 1691 visste mer än vad som var hälsosamt för honom själv och dödades därför av dem).
7. De gillar att förleda människor till sexuellt umgänge och förhållanden med dem och arabisk litteratur vimlar av uppgifter om dylika kontakter mellan människor och "goda" såväl som "onda" Jinns. Det finns även ett avsevärt antal fall av kontakter mellan "goda" och berömda muslimska helgon. Boken Manāguib al-Arafīn har ett antal klara antydningar om kontakter mellan sådana högre varelser och Jalāl al-Dīn Rūmī, islams största poet som levde mellan 1207 och 1273. (Jag har ofta undrat vilket slags Jinns det var som mötte bonden A.V.B i Brasilien, se min tredje artikel om A.V.B "P.S. till det egendomligaste av alla fall" i FSR Vol. 11 nr. 4 aug.1965).

I islam - och detta kan inte betonas tillräckligt starkt - har alltid förekomsten av Jinns varit helt accepterat, även lagligt, och även i dag i islamsk rättsskipning. Konsekvenserna av deras existens utarbetades för länge sedan. Deras legala status, i alla avseenden, diskuterades och fastställdes, och de möjliga kontakterna mellan dem och människor - speciellt i fråga om äktenskap och ägodelar - fastslogs av jurister, vilket även bekräftas av den största och mest auktorativa västerländska källan: The Encyclopaedia of Islam.

Historier om sexuella kontakter mellan Jinns och människor har varit ett återkommande intresse hos arabiska läsare och det kan vara viktigt att påpeka att den kinesiska litteraturen (och i Kina är inte huvudbefolkningen muslimsk, endast en minoritet i landets nordvästra del), finns en betydande tradition av det här slaget som kunde påkalla uppmärksamheten hos UFO-undersökarna.

Den stora arabiska litteraturkatalogen, känd under namnet Fihrist, sammanställd år 373 enl. muslimska kalendern (= år 995 enl. vår kalender) av Muhammed bin Ishāq bin Abt Yāqūb al-Nadīm al-Warrāc al-Baghdādī, upptar inte mindre än 16 arbeten med förbindelser enligt det här temat. De flesta västerlänningar skulle avfärda påståendet om Jinns med det vanliga argumentet om att araber "är på något sätt barbariska". Låt mig därför påpeka att år 995 då Fihrist skrevs, var den arabiska civilisationen ojämförbart högre än någon annanstans i världen med undantag för Kina, och att vår kristna västerländska renesans har sina kontakter med Islam att tacka för sina framsteg snarare än Grekland. Faktum är att en stor del av Greklands filosofiska litteratur nådde oss, inte från Grekland, utan från arabiska översättningar i Spanien under 10:de århundrandet då Islam fortfarande härskade över Spanien. Det är bara under de sista 5 århundrandena och huvudsakligen sedan industrins framträngande och den moderna materialistiska vetenskapens födelse som västerlandet dragit ifrån. Men år 1200 var den muslimska vetenskapen högst, då speciellt inom områdena matematik, medicin och astronomi och det skulle vara synnerligen oklokt att

påstå att vårt nuvarande "övertag" över dem skulle vara för evigt.

3. Jinns har för vana att kidnappa människor och teleportera eller transporter dem och sedan sätta tillbaka dem igen (om de verkligen lämnar tillbaka dem igen) miltals från den plats där de hämtade upp dem och allt detta sker på "ett ögonblick". (Se min första artikel om teleportation om den spanske soldat som den 25 okt. 1593 plötsligt togs från Manilla på de Filippinska öarna tvärs över Stilla oceanen till Mexico City. I FSR Vol. 11 nr. 2 1965).
9. Den arabiska traditionen hävdar att under hela den kända historietiden har endast få speciellt utvalda fått förmånen att "bli förenade med Jinns" eller "slutit förbund med Jinns" till den grad att Jinns har försett dem med "onaturliga krafter" (psykiska krafter). Dessa människor har genomgående blivit kända som "undergörare", siare och magiker. (Antingen "vit magi" eller "svart magi", beroende på vilken slags Jinns han slutit förbund med. Jämför även med den europeiska traditionen om individer som kommit på hur man samarbetar med "de eteriska varelsernas rike" eller "Älvorna". Som exempel på detta samarbete kan vi ta ett fall som inte är äldre än 70 år och handlar om en framgångsrik handlare i Paris som sålde antika böcker. "Älvan" bidrog med att söka rätt på personer som hade antika böcker. Allt handlaren sedan behövde göra var att ta kontakt med dessa personer och lämna ett anbud på böckerna.
10. Utöver alla här uopräknade egenskaperna hos Jinns har de slutligen en enorm telenatisk förmåga och en begåvning, eller för att använda en gammaldags term, "kasta en förtrollning" över sina mänskliga offer. Våra UFO-berättelser vimlar av bevis på detta. Hur mycket av det som sker på högsta nivå inom den internationella politiken och även vanliga mänskliga händelser är orsakade av denna skarpsinniga kontroll och inblandning av osedda krafter i våra liv. Detta torde vara huvudorsaken till det farliga läge som vi nu befinner oss i. Några färska rapporter från UFO-undersökningar antyder att krafter försöker provocera fram krig

i avsikt att driva mänskligheten till avgrunden. Dagens kristna, som i allmänhet saknar känsla för avvikelser och är uppenbarligen helt lyckliga med att framleva sina dagar i total ovetskap om sådana här saker. Men om man studerar Nya Testamentet (och endast på originalspråket, Grekiskan) finner man klart och tydligt att inget av vad som sagts här var okänt varken för Jesus eller hans lärjungar, speciellt då Paulus. (Anrop på detta skulle kanske många kristna vilja veta vad Jesus kallades av Islam, nämligen ISSA, Marys son, Guds ord).

Långt innan kristendom och islam fanns till, förekom naturligvis andra lärare (budbärare) som insåg i vilken situation mänskligheten befann sig. En av dessa var Zaratustra i den gamla iranska civilisationen 6-700 år före Kristus. Den stora religiösa skriften som Zaratustra efterlämnade heter AVESTA, vilken berättar åtskilligt om demoniska krafter, vilka benämndes AHRIMAN, ljusets fiende. Mänskligheten utgör enligt denna lära en skapelse av ORMAZD, det högsta väsendet, vilken låg i ständig strid med AHRIMAN.

Dr. Rudolf Steiner

I vår egen tid har troligtvis inte funnits någon lärare som såg och förstod allt detta så klart som den store österrikaren Dr. Rudolf Steiner (1861 - 1925) vilken grundade det Antroposofiska sällskapet.

Klärvoajant från barnaår såg Steiner in i andra världar och plan och såg djunt in i det mänskliga sinnet och det finns inga böcker eller läror som är så relevanta som hans vad beträffar den kris som mänskligheten just nu befinner sig i. Hans skrifter från 1917 visar t.ex. helt klart hur han till fullo förutsåg det politiska, sociala och militära resultatet och den polisstatstyrrani som oundvikligen skulle följa på den ryska revolutionen, precis som "Damen" i Fatimes Uppenbarelser från samma år även gjorde. Steiner förutsåg även vad som skulle hända i världen om man fortsatte på den inslagna vägen mot materialistisk galenskap, provrörsbarn,

biologisk energi och andra skräckbilder i det överlagda skapandet och utvecklingen av levande monster och de själlösa, godhetslösa, deciviliserade datoriserade insektsliknande krom- och plastvärldsslavar från "världen 1984" som vi just nu upplever.

Enl. Steiner skulle en fruktansvärd och avgörande strid äga rum under de 30 sista åren av det 19:onde århundrandet, mellan AHRIMANS (namnet som vi fått från Zaratustra) styrkor och Ljusets styrkor. De senare kända för västerländska kristna som Mikael's härskaror. Steiner har sagt att slaget slutar i en total seger för Ljuset, men som en följd av detta har en mängd kraftfulla demoniska varelser bildligt talat kastats ned på Jorden med resultat att deras närvaro och deras inflytande kommer att märkas mer än någonsin på mänsklighetens framtid och öde.

Steiner trodde att under de kommande åren skulle människorna få uppleva otroliga omvälvningar allt eftersom det stora slaget närmar sig slutet, inuti varje människas hjärta. Se Rudolf Steiners bok: "Störtandet av mörkets makter" från 1917. (Finns endast på tyska).

De mörka krafternas avsikt är att söka överta den mänskliga utvecklingsströmmen och avleda den från dess ursprungliga väg. Slutresultatet av detta skulle bli nya varelser från vilka den kvalitet som representerar det högsta vi känner skulle vara helt eliminerad.

Smarta moderna pop-åldermän "Anor i byxor" som de brukar kallas har givetvis ingen användning av den här sortens "dumheter" och ett ofantligt stort antal av oss förnekar existensen av demoner och därmed även tron på de "stora krafter" som styr Universum. (Dagens snusfornuttiga människor vet att världen inte skapades av Gud utan av Karl Marx och de vet att Andropov är Jesus).

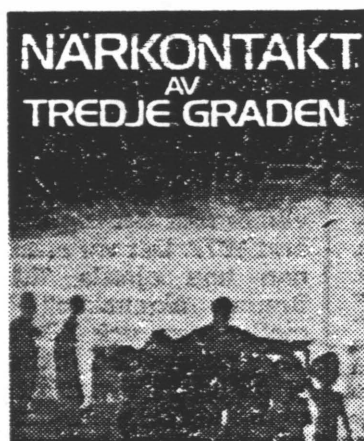
Det finns ett underbart avsnitt i C.S. Lewis "Förvrängda brev", där Djävulen säger till en av sina underlydande: "Vårt största triumfkort är givetvis det faktum att alla vet att vi inte finns".

I likhet med detta "VET" de flesta människor att Jinns, UFO:s och UFO? varelser inte finns. Och vilken utsökt förmån är inte detta för dessa varel-

ser. Men vad skulle ske om Homo Sapiens utsatts för en svår chock i en nära framtid. Med nuvarande kännedom om rymden har människan snabbt kommit underfund med vidden av Kosmos och sannolikheten av att det förekommer andra fysiska världar som bebos av intellegenta varelser, vilka vi innerligt hoppas skall vara människoliknande, med våra sinnen och värderingar, vårt hopp och vår fruktan.

Det är helt naturligt att en del av oss som tänker över hur långt mänskligheten nått i utvecklingen, kanske blir frestad att kasta en blick upp mot stjärnorna och önska att det skulle komma någon som är visare än vi för att ge oss de "rätta" svaren på alla våra frågor.

Om det vore minsta sanning i antikens legender om innevånarna i Magonia, "olika människor" vilka saknar förmågan att utveckla odödliga själar och därför ängslas över att behöva förvärva sådana från oss och därmed blanda sin egen livsström med vår, vilken tidpunkt skulle inte vara lämpligare vald av dem än att verkställa detta just nu? Kan Du inte föreställa dig meddelandet från deras kapten? " Vi kommer från Tau Ceti, vi kommer för att rädda er och visa er vägen ut från era problem.

Pressbyrå

PIANÄRKÖP & HANDLARN

UFO ELLER LYSRAKET ?

av Johan Kinneryd

I vecka 39 stod det att läsa i bla Dalademokraten, som hade en artikelserie om en händelse som ger anledning till eftertanke. Det man kan lära sig om händelsen är hur olika vittnen kan uppfatta en händelse. Som UFO-fältforskare vill man att alla vittnen skall uppfatta alla detaljer lika och kunna notera och återge tekniska frågor om väderstreck, höjdinkel, visuell storleksvinkel, väderlek och observationstid mm. Detta är naturligtvis omöjligt men önskemålen finns där ändå.

Söndagen den 9. september 1984 ringde Ingrid Hällström, boende i Sunnansjö, till polisen i Ludvika. Hon hade varit med om något sällsamt som hon ville rapportera vidare. Hon ringde då alltså till polisen, vilket för övrigt folk brukar göra när de inte vet vart de skall vända sig. Hos polisen svarade polismannen Jorma Harjamäki. Anmälaren berättade följande:

Natten mellan den 8. och 9. september befann hon sig hos några bekanta i deras hus invid sydvästra viken av Övre Hillen, mitt emot badplatsen vid Harnäs. Sällskapet, som bestod av sju personer, satt vid ett panoramafönster och drack kaffe. Klockan hade blivit kvart i ett på natten. Över Ludvika fick de plötsligt se ett starkt rött sken. De trodde först att det var en fyrverkeriraket som någon skjutit upp. Skenet slocknade inte som en sådan raket brukar göra utan hängde kvar där på himlen. Sällskapet reste sig upp och gick ut på altanen. De såg, som de uppfattade, ett föremål som runt kanterna hade ett mycket starkt lysande rött sken. Skenet var så starkt att vattenytan på sjön lystes upp. Den lysande ramen hade formen av en fyrkant likt konturen på en kudde. Efter några sekunder steg föremålet rakt upp och försvann upp i molntäcket. Hela observationen hade då varat i ca 30 sekunder.

Polismannen tecknade ned hennes berättelse för att skriva ett pressmeddelande. Vidare tog han kontakt med UFO-Sveriges rapportcentral.

När händelsen omskrevs i ortspressen anmälde sig fler vittnen.

Roswitha Jonsson, boende i Marnäs, hade vid exakt samma tidpunkt sett ett rödgult objekt som hon först hade trott att det var ett flygplan som brann. Objektet hade rört sig i nordlig riktning över centrala delar av Ludvika. Det hade plötsligt förvunnit på okänt sätt. Hon beskrev objektet som avlångt.

En annan person vid namn Sune Hellström, boende i Ludvika, hade även han sett samma objekt men från en annan synvinkel. Han hade vid den aktuella tidpunkten just kommit ut från Folkets Hus i Ludvika. Då hörde han ett väsande ljud som han trodde härrörde från cykeldäck ur vilka busungar släppte ut luft. Då han gick för att se vilka det var såg han några människor som stod och tittade upp i luften. Han gjorde lika och fick se ett gulaktigt sken som steg mot skyn. Skenet övergick i starkt lysande rött, vilket var betydligt starkare än en fyrverkeripjäs. Skenet gjorde en båge mot norr, slocknade och försvann.

Alla vittnena har samma tid för observationen. Och även observationstiden, skenets färg och i stort sett överensstämmer riktningarna. Detta gör att man kan sluta sig till att de sett samma objekt. Men hur kan de ha uppfattat händelsen så olika. Ingrid Hällström har rapporterat en lysande fyrkant som steg upp i molnen, medan de andra två sett ett punktformigt objekt som slocknade. Sune Hellströms vittnesmål styrker att det var en lysraket de såg. Kanske en militär sådan konstruerad att röja den lede fiendens rörelser i mörker. Om så är fallet, lär vi inte höra av personen som sköt upp den, då den troligtvis är stulen. Men om det nu var en lysraket, vad skall vi då göra av Ingrids vittnesmål. De var ju

i alla fall sju personer som såg en lysande fyrkant. Kan denna ha orsakats av ett optiskt brytningsfenomen i atmosfären av ljuset från raketten. Enligt Sune Hellström var det dis i luften den aktuella natten.

Mystiskt ljussken

Militären förnekar att man vet något om det mystiska ljussken som kunde iakttas två gånger natten till fredagen.

Strax efter halv nio såg civila personer ett oerhört starkt ljussken över Bussörpsviken utanför Ronneby. Klockan halv två på natten återkom det över Tromtö. Sakta sänkte det sig ner mot trädkropparna och marken...

Enligt vad tidningen erfar

så sökte ett av polisdistrikten i länet med hundar efter "föremålet" i går natt.

Men vare sig vid F 17 i Kallinge eller vid Blekinge Kustförsvaret kunde man under fredagen säga något om vad det oerhört starka ljusskenet kunde vara. Man kände helt enkelt inte till det. Detsamma gällde för Marinstaben i Stockholm.

Vid kustförsvaret framförde man dock teorin att det kunde vara frågan om talkskärmsljus...

"Tefat" sågs i Ludvika?

LUDVIKA (DD). Ett starkt ljussken som lyste upp sjön Hillen, och därefter ett glödande rött fyrkantigt föremål som sakta lyfte och försvann ut i rymden.

Det är vad en ludvikakvinna och fem andra per-

soner såg på himlen ovanför sjön Hillen, natten mot söndagen.

I helgen har liknande observationer också gjorts av bland andra polisen i Örebro.

— SIDAN 20 —

UFO i Ludvika!

LUDVIKA (DD). Har Ludvika fått besök av utomjordiska varelser? Ja, det finns åtminstone sex personer som är övertygade om det. Vid ett-tiden på natten mot söndagen ringde en kvinna upp polisen i Ludvika. Hennes berättelse fick poliserna att häpna.

Tillsammans med sin man och fyra andra personer hade hon sett ett starkt ljussken över sjön Hillen utanför Ludvika.

Ljusskenet syntes under cirka 30 sekunder och var så starkt att det lyste upp sjön. När det slocknade såg de istället ett fyrkantigt föremål med inbuktade sidor. Det var något större än fullmånens diameter och konturerna gav ifrån sig ett glödande rött sken. I varje hörn såg de en mycket stark punktbelysning.

Föremålet syntes under en kort stund innan det långsamt lyfte och ljudlöst försvann ut i rymden.

Eftersom ludvikapolisen inte har några möjligheter att ingripa mot UFO:n, så nöjde man sig med att kontakta Stig Aggerstad i Kopings UFO-förening.

Någon naturlig förklaring till vad de sex personerna sett kan han inte ge. Men han vill gärna komma i kontakt med fler personer som kan ha gjort liknande iakttagelser.

— Det kvinnliga vittnet verkar enligt min uppfattning mycket pålitlig. Och dessutom har ju flera personer sett föremålet samtidigt.

Intressant i sammanhanget är också att man i fredags morse såg något liknande vid Götunda utanför Örebro som ligger omkring 15 mil från Ludvika.

Där var det en lastbilschaufför och en polispatrull som upptäckte ljusskenet nästan samtidigt. Poliserna beskrev fenomenet som en "kraftig lampa med en kjol av ljus under".

Därifrån gick larmet både till flygflottiljen i Uppsala och till Arlanda. På det senare stället lär man också ha kunnat se ett oförklarligt ljussken.

Rysk raket?

Men när det gäller den här observationen menar Stig Aggerstad att det kan röra sig om en rysk raketuppskjutning som vid mycket klart väder kan se ut såsom poliserna och lastbilschauffören beskrivit det.

— Men ljusskenet utanför Ludvika har jag som sagt ingen förklaring till, säger Stig.

Den som har intressanta upplysningar att dela med sig av till Stig Aggerstad kan nå honom på telefonnummer 016—13 49 57 idag på förmiddagen efter klockan 10.00.

PELLE RÅSSJÖ

106-54
DIALA - DEMOCRACY

Många såg LJUS- fenomenet

LUDVIKA (DD). Flera personer i Ludvika blev vittnen till det ljusfenomen som syntes vid halvett-tiden på natten mot söndagen.

Några av dem har hört av sig till DD.

En man börde UFO:t när han var på väg hem från dansen i Ludvika Folkets hus.

— Jag hörde först ett fräsande ljud. Det lät som om någon höll på att släppa ur luften ur ett bildäck, berättar mannen.

Raket?

— Sedan såg jag föremålet, som jag först trodde var en raket. Det hängde på himlen några sekunder och gav ifrån sig ett starkt sken innan det liksom slocknade bort.

Mannen menar att den beskrivning polisen fick av den anmälade kvinnan stämmer bra med vad han själv såg.

— Flera personer fanns på gatan samtidigt. De måste ha

sett fenomenet också, säger han.

Bländad i sängen

En kvinna som bor i centrala Ludvika bländades av UFO:t när hon låg i sin säng.

— Jag hade lagt mig och skulle just somna när jag blev bländad av vad jag först trodde var en lampa. Gardinerna var fördragna, men de räckte inte för att stänga det starka ljuset ute. När jag gick upp för att dra ner persiennerna fick jag se föremålet.

Borlänge

— Det befann sig ovanför brandstationen och rörde sig i riktning mot Borlänge.

— Min första tanke var att det måste vara ett flygplan som fattat eld och höll på att störta. Jag ropade på min man.

— Tillsammans såg vi föremålet röra sig vågrätt över himlen innan det försvann helt ljudlöst, berättar kvinnan.

Var det en lysraket?

LUDVIKA (DD). Var UFO:t i Ludvika bara en militär lysraket som någon stulit och roade sig med att skjuta upp mitt i natten?

En del av de nya uppgifter som kommit fram tyder på det.

— Beskrivningarna av ljusfenomenet stämmer ganska bra med den verkan som en lysraket brukar ha, säger löjtnant Ekman vid Dalregementet.

Militärens lysraketer finns i olika modeller och storlekar. De är tillverkade med en inbyggd avfyringsanordning.

— Raketen sitter i ett papp-

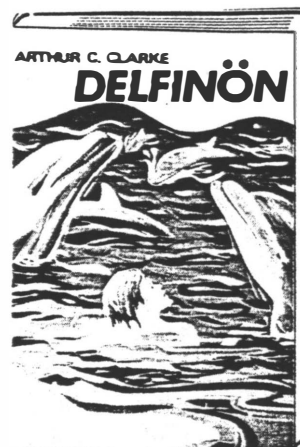
rör som är något större än en rulle hushållspapper.

— Att avfyra den är enkelt. Man sätter röret mellan knäna, riktar det snett uppåt och fyrar av, berättar löjtnant Ekman.

Lysraketerna ger ifrån sig ett mycket starkt sken. De används för att upptäcka den lede fi nattetid. För att deras verkan ska kunna utnyttjas längre är de försedda med en liten fallskärm som gör att de kan "hänga" kvar i luften.

— Även sedan den slocknat kan man se raketen en kort stund. Eftersom den blir glödande het ger de ifrån sig ett rött sken, säger Ekman.

PELLE RÅSSJÖ

DELFINÖN

Text: Arthur C. Clarke

En 12-årig pojke, vars båt förliser hamnar på en ö i Stilla Havet, där människor och delfiner förstår varandras språk. Spännande sf-berättelse.

☐ Inb. ca 43: —

Best.nr C178 1
12 år och uppåt.

DEN RÖDA PLANETEN

Text: Robert Heinlein

Den lilla marskolonin har hittills styrts från jorden. En dag ställs människorna där inför valet att uppge sina rättigheter eller ta strid för dem mot en övermäktig moståndare.

☐ Inb. ca 53: — Best.nr H256 7 9—14 år.

Den här taxen vägrade i måndags morse följa sin husse på sin vanliga morgonpromenad. Hunden var helt enkelt för skrämmd efter söndagskvällens upplevelse.

Tisdagen den 11 september 1984

UFO-fenomen i Avesta:

Hunden blev vettskrämmd och bilen fick motorstopp

AVESTA (DD). Bilen på Corneliusgatan fick sina lampor släckta, sedan stannade motorn. En pensionär som var ute och rastade sin hund på söndagskvällen var med om sitt livs upplevelse. Igår morse vägrade hunden att gå samma väg, det blev helt enkelt tvärs-topp!

Det var strax före elva på söndagskvällen som pensionären såg ljusfenomenet över Avesta. På gångvägen vid gamla Norbergsvägen lade han märke till att det plötsligt blev mycket ljusst:

— Hela omgivningen lyste upp av ett intensivt sken, berättar han. Det verkade som om det var en stor

boll som brann. Den låg då mot norr.

Motorn stannade

— Vad jag helst av allt önskade då var att jag kunde få tag på ett vittne till händelsen. Då kom det som på beställning en bil på Corneliusgatan, men döm o min förvåning så slocknade plötsligt bilens belysning, sedan stannade motorn.

Pensionären kunde samtidigt se de lysande bollen som plötsligt, med blixstens hastighet, försvann mot Norberg:

— Då förvandlades bollen till en lysande skiva. Sedan detta hänt fick bilföraren på nytt igång sin bil och kunde fortsätta att köra gamla Norbergsvägen. Jag försökte ropa på honom, men antingen hörde han mig inte eller också brydde han sig inte om att jag ropade.

Hunden vägrade

— Min hund blev mycket rädd av vad han såg. Efter händelsen stök

han sig efter benen på mig och gnydde intensivt. När vi på måndagsmorgonen på nytt skulle ta samma promenad som vi gjort under drygt två års tid, ville han inte vara med längre. Hunden vägrade helt enkelt att gå.

— Jag har aldrig trott på sådana här fenomen, säger pensionären. Men när man varit med om det börjar man förstås att fundera. Vad är det som döljer sig bakom allt sådant här. Något måste det väl vara, även om man inte trott på det tidigare.

Makalöst

Stig Aggerstad är sedan 1980 ansvarig för UFO-Sveriges rapporteringscentral för okända oidentifierade föremål. Han säger att avestapensionärens upplevelser är bland de mest makalösa han hört talas om:

— Det här går utanför det mesta som vi hört talas om. Att personbilar får el-stopp är vanliga i såda-

na här sammahang. Jag tror inte att den bilist som fick stopp på sin bil såg det ljusfenomen som pensionären såg.

— Därför skulle vi gärna vilja komma i kontakt med bilföraren, säger Stig Aggerstad. Det skulle hjälpa oss mycket i det fortsatta arbetet med att undersöka fallet vidare.

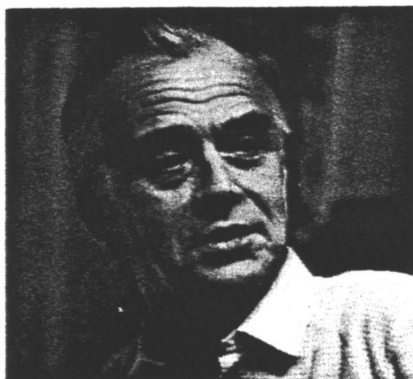
Klassisk händelse

De senaste 6-7 månaderna har föreningen UFO-Sverige i Köping inte fått några inrapporterade ärenden. Men under den gägna helgen har aktiviteterna ökat. Både i Örebro och Ludvika har många sett märkliga saker på himlen.

— Det som hände i Avesta i söndagskväll är ett klassiskt UFO-händelse, säger Stig Aggerstad. Nu hoppas vi att fler vittnen hör av sig, och inte minst då den bilist som fick stopp på sin bil.

BERNT NILSSON

Rymdkapprustning meningslös

Reagans förslag att utveckla rymdvapen och rymdstyrkor dömer i praktiken mänskligheten till en passiv väntan på sin undergång, säger den sovjetiske rymdexperten VSEVOLOD AVDUJEVSKIJ i denna intervju för NfS-medarbetarna *Dmitrij Gudkov* och *Viktor Rudenko*.

— Vilka risker de amerikanska planerna på »ifattrustning» i Väst-europa för med sig tycks mänskligheten vara medveten om. Men följderna av en rymdmilitarisering förefaller det inte råda någon klarhet om. Vilka konkreta faror är egentligen förknippade med en upprustning i rymden?

— I strid med gällande internationella avtal har Pentagon planer på att i den nära rymden placera ut modifikationer av den ballistiska kärnvapenmissilen Minuteman 2 och plattformar med Minuteman 3-missiler samt att bestycka satelliter med kärnvapen. Startramperna i rymden kommer hela tiden att kretsa runt Jorden. Det finns inga garantier mot ett datorfel som kan få till följd att en kärnladdning, tio till hundra gånger så kraftig som Hiroshimabomben, spränger t ex en ö i Indiska oceanen, något tätbefolkat område i Asien eller Afrika eller ett helt land i Europa i luften.

Sannolikheten av att ett kärnvapenkrig utlösas av en slump skulle öka oerhört med tillkomsten av rymdvapen, samtidigt som möjligheten att förhindra det kraftigt minskade. Det skulle nämligen praktiskt taget inte finnas tid att utvärdera en felaktig varningssignal. Reagans förslag att utveckla rymdvapen och rymdstyrkor dömer i praktiken mänskligheten till en passiv väntan på sin undergång.

Kommer kärnvapnen ut i rymden riskerar mänsklighetens alla drömmar om nedrustning att gå i stöpet. Att inspektera alla rymdobjekt utan undantag är ju

omöjligt. Om kapprustningen når ut i rymden kommer emellertid alla sådana objekt att fullt berättigat väcka misstan-
kar.

Som forskare oroas jag också av att många fredliga rymdprogram oundvikligen kommer att omintetgöras om USA lyckas påtvinga andra länder en rymdkapprustning. USA skär redan ner sådana program för att ge plats åt militära. Denna utveckling riskerar uppenbarligen att beröra både Väst-europa och Sovjet om Förenta staterna inte upphör med sina rymdmilitaristiska strävanden.

— Alla sovjetiska rymdsystem, inklusive *Saljut-Sojuz-Progress*, har militära uppgifter, om man ska tro amerikanska UD:s propagandaskrift *Soviet Military Power*.

— Kosmonauter från många länder har arbetat ombord på våra kretsbanestationer osv. Snart är tiden inne att gripa sig an med kosmonautikens viktigaste uppgift, nämligen industrialiseringen av den inre rymden. Dvs att direkt anknyta rymdsystem av olika typ till folkhushållet på Jorden, t ex bygga rymdfabriker.

— Varje år företar Sovjet ett stort antal rymduppskjutningar, påpekas det i massmedia i väst. Vad är förklaringen till denna aktivitet i rymden?

— Idag är det svårt att föreställa sig världen utan rymdverksamheten, utan nyttosatelliter, TV-satelliter, rymdforskning osv. Snart är tiden inne att gripa sig an med kosmonautikens viktigaste uppgift, nämligen industrialiseringen av den inre rymden. Dvs att direkt anknyta rymdsystem av olika typ till folkhushållet på Jorden, t ex bygga rymdfabriker.

Förblir rymden fredlig kan mänsklig-

heten med tiden omspännas av ett enhetligt informationsnät.

Men för att dessa och andra mål ska bli verklighet måste vi ta ett nytt kvalitativt steg i rymdforskningen och rymdtekniken, även på det organisatoriska planet. Sovjetunionen arbetar i den riktningen.

— Hur snart kan USA sätta igång sina militära rymdplaner?

— Av amerikanska källor att döma har militära rymdtekniska arbeten sedan länge utgjort ett huvudelement i Pentagons forskningsverksamhet. Pentagon disponerar härför ett stort antal vetenskapliga centra, laboratorier och försöksstationer.

USAs militära förberedelser i rymden har legaliserats genom presidentens direktiv av den 4 juli 1982 om en ny rymdpolitik. Inom det amerikanska flygvapnet har det upprättats ett rymdkommando som ska planlägga olika slags militära operationer i rymden. En särskild roll har i dessa planer tilldelats rymdskepp av typ *Space Shuttle*, dvs sk rymdfärjor. Detta program har från första början underordnats Pentagons intressen.

— Den amerikanska pressen har på sistone skrivit mycket om antisatellitvapen som tas fram i USA. Vad kan du säga om detta?

— Man avslutar flygtestningarna av en målsökande antisatellit som avfyras med en tvåstegsraket från ett jaktplan av typ F 15. Man förbereder för närvarande testning av systemet mot mål, placerade i bana runt Jorden. När testningarna slutförts ska det enligt planer-

att säkra sig ensidiga fördelar. De bygger på en kronisk undervärdering av Sovjets vetenskapliga och tekniska möjligheter.

Varje i rymdteknik bevandrad ingenjör vet att många amerikanska rymdva-
pen av den nya generationen är sårbara och att motvapnen tekniskt sett kan vara mycket enklare och billigare. USA kommer alltså inte att kunna skaffa sig någon överlägsenhet över Sovjet. Det enda Förenta staterna uppnår är att rymden blir späckad med vapen och folken i andra länder kommer att leva under ett ständigt hot.

Kapprustningen är meningslös och drömmen om att bli överlägset Sovjet

är inget annat än en dröm. Varför då starta en kapprustning i rymden? Bara för att några hundratals människor ska få övervinster medan miljarder ska leva i ständig skräck?

— Hur kan denna ödesdigra utveckling hejdas?

— Idag finns inga vapen i rymden och förutsättningarna för fred i rymden är ännu verkliga. Det skulle vara relativt enkelt att kontrollera efterlevnaden av ett avtal om förbud mot vapen i rymden.

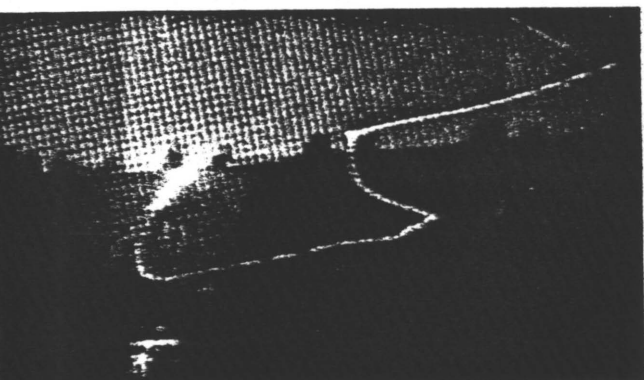
Ett förverkligande av de sovjetiska förslagen på detta område skulle göra det möjligt att effektivt stoppa försöken att förvandla rymden från en sfär för internationellt samarbete till en arena för militär konfrontation. ■

13

Vad ska man tro!

KULBLIXTARNA GÄCKADE VETENSKAPEN

tusentals år har vetenskapen förnekat att kulblix-
tar funnits och enligt elektricitetens lagar kan inte
eller ett sådant fenomen existera. Men kulblixterna
har inte brytt sig om sådana saker...

Några kulblixtnar har dokumenterats på fotografi. Detta foto är taget under en åskvädersnatt vid Castleford i Yorkshire.

GA I TUSEN LJUS

RESA I TUSEN LJUS

Text: F.H.P. Nilsson

Petronella följer med rymdkaptenen Citor Galax på en lång rundresa i rymden. De söker underliga planeter och träffar märkliga varelser.

□ Inb. ca 44:— Best.nr N246 x 7—11 år.

Få naturfenomen har haft så svårt att bli accepterade som kulblixterna. Redan de gamla grekerna berättade skrämmande historier om eldklot som kom ner från himlen under åskväder och förföljde människor ända tills kloten antingen gradvis försvann, eller exploderade med en dov knall.

Och redan de gamla grekernas vetenskapsmän förkastade kulblixterna som skrönor! Under den mörka medeltiden hade kulblixterna en kort uppgångsperiod och fick leva, det gick till och med an att spekulera om vad de var för någonting.

Men fram på artonhundratalet hade vi lärt oss att begripa elektricitetens natur och vetenskapsmännen kunde fastslå att kulblixtnar inte fanns, av det enkla skälet att de inte kunde finnas.

Men där hade man i hög grad gjort upp räkningen utan värden. Då ubåtar började användas upptäckte man snart att om motorerna väx-lades för oförsiktigt i undervattenssläge började det komma kulblixtnar från båtens jättelika batterier.

Allt oftare började också vetenskapsmännen själva drabbas av kulblixtnar. Professor Jennison som arbetar vid ett elektroniskt laboratorium i England satt år 1963 som den ende vakne passageraren på ett amerikanskt inrikesplan.

Planet flög genom ett åskväder och blixterna slog ner i det. Plötsligt får professorn se

ett glödande klot som dyker upp från cockpit. Rullande några decimeter ovanför passagerargången kommer det långsamt mot professorn och en skräckslagen flygvärdinna.

Professorn, som alltid vetat att det inte finns några kulblixtnar, gjorde offentlig avbön.

Efter ett åskväder fann man vid Edinburghuniversitetets meteorologiska institution ett stort cirkelrunt hål i en av fönsterrutorna. På insidan hade glaset smält.

I valet mellan dödsstrålar, flygande tefat och kulblixtnar bestämde sig då den samlade vetenskapen för att kulblixtnar finns.

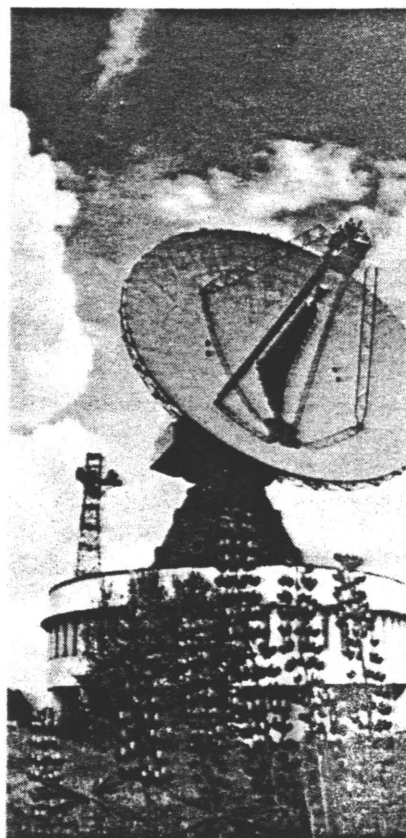
Men ännu är det ingen som vet vad de är. Runt om i världen försöker man förtvivlat framkalla kulblixtnar, med elektricitet, med magnetism och med brinnande gasblandningar.

Den som har kommit närmast är professor James Tuck som var en av männen bakom atombomben. Han experimenterade länge med ett jättelikt ubåtsbatteri utan att lyckas få fram några kulblixtnar. Alldeles innan försöket måste avbrytas testade han med att låta elektriska urladdningar ske i vanlig sumpgas. Och det är det sista han minns av experimentet som totalt ödelade hela byggnaden vid den explosion som blev följden.

Professor James Tuck lär emellertid ha slutat med sina försök. Och det är väl förståeligt. ■

Tv: Rymdfoton tolkas i rymdforsningsinstitutet i Azerbajdzjan. Nedan: En parabolantenn i Orbitasystemet för mottagning av satellitsignaler.

Rymd-forsk-ningen bär frukt

Den andra räddningssatelliten — Kosmos 1447 — sköts upp den 24 mars 1983. Något senare gick en amerikansk räddningssatellit in i en bana runt Jorden.

Förutom Sovjet och USA deltar Kanada, Frankrike, Storbritannien och Norge i projektet.

Rymdfotografering

Mer än 700 organisationer i Sovjet utnyttjar rymdfotografiskt material vid studiet av Jordens inandömen samt inom jord- och skogsbruket etc. Den ekonomiska effekten av fjärranalyssatelliterna på dessa och andra områden uppskattas till cirka 6,4 miljarder kronor om året.

Vädersatelliter

Det sovjetiska vädersatellitesystemet Meteor startades för femton år sedan. Det ger en årlig besparing på 5,6 till 8 miljarder kronor.

Navigation med satellithjälp

När ett medelstort lastfartyg navigeras med satellithjälp ger det en vinst på upp till 400 000 kronor om året. För Sovjet

med dess stora handelsflotta innebär det en årlig inbesparing på drygt 400 miljoner kronor tack vare lägre bränsleåtgång och mindre tid till sjöss. Givetvis ökar också säkerheten.

Satelliter och TV

Kommunikationssatelliter används i Sovjet sedan 1965. Användningsområdet omfattar TV, radio, telefon och fototelegrafi, bl a för översändning av tidningssidor för lokal tryckning. Jämfört med tidigare metoder för distribution av TV-program innebär satellit-TV en minskning av utgifterna med 60 till 65 procent.

Jordbruket och rymden

Den effekt som de rymdtekniska hjälpmedlen gett inom det sovjetiska jordbruket överstiger redan 560 miljoner kronor. Under de närmaste åren ska ett enhetligt system för övervakning av grödor m m från rymden upprättas.

Prospektering från rymden

På fem minuter utförs från rymden ett arbete som det skulle ta två år att göra med flygets hjälp och 80 år med geologiska expeditioner. Rymdfotografering

kostar bara ungefär en tiondel av kostnaderna för flygfotografering.

Satellitmetoderna ger en årlig ekonomisk effekt på 400 miljoner kronor vid malmletning, upp till 120 miljoner kronor vid letning efter sällsynta jordartsmetaller, 320 miljoner kronor vid kartläggning och 1,1 miljarder kronor vid letning efter olja och gas.

Industri i rymden

Stor ekonomisk effekt kan man få genom tillverkning i rymden av nya material med egenskaper som det är svårt eller t o m omöjligt att erhålla på Jorden. Det kan var fråga om kristaller, legeringar, läkemedel, extremt rena material o s v.

Ombord på den sovjetiska rymdstationen Saljut 7 kunde man i en smältugn i tyngdlöst tillstånd erhålla kvalitativt nya halvledarmaterial. Man har också framställt unika optiska material m m.

Stora möjligheter finns även i bioteknologin och farmakologin. Man har i tyngdlöst tillstånd utfört experiment för att få fram extremt rena material för läkemedelstillverkning. Det visade sig att man i rymden kunde höja arbetsproduktiviteten ungefär 400 gånger! ■

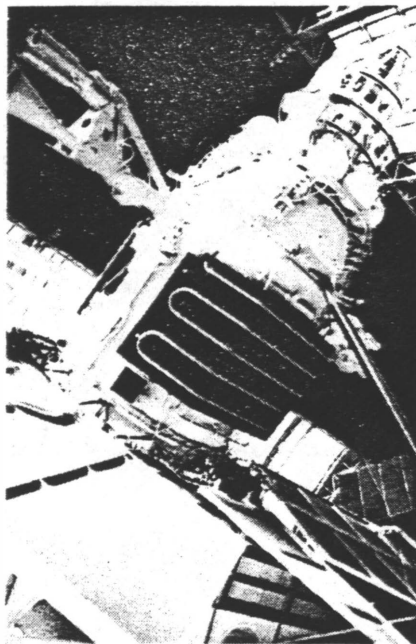
Den fredliga erövringen av rymden ger redan nu stor ekonomisk effekt. I framtiden kommer den nytta den gör att mångdubblas. De människoliv som räddats med hjälp av rymdsatelliter kan förresten inte värderas i pengar.

Nedan några exempel ur det sovjetiska programmet för fredligt utnyttjande av rymden.

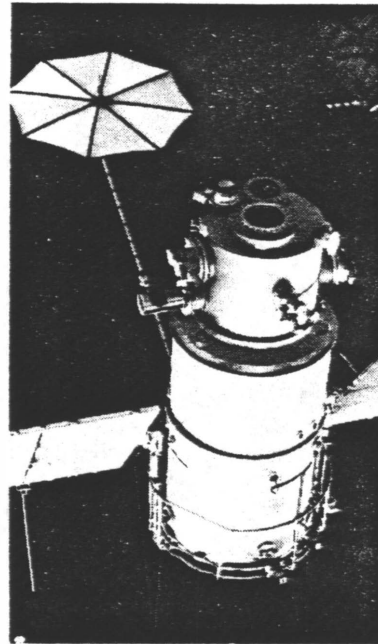
Räddningen kommer från rymden

Den sovjetiska satelliten Kosmos 1383, som sändes upp den 30 juni 1982, var världens första räddningssatellit. Den inledde det unika internationella rymdsamarbetet SARSAT-KOSPAS. Från juni till december 1982 gav satelliten exakta positionsbestämningar för 10 flygkatastrofer och en sjöolycka i olika delar av världen, varigenom tretton människoliv räddades.

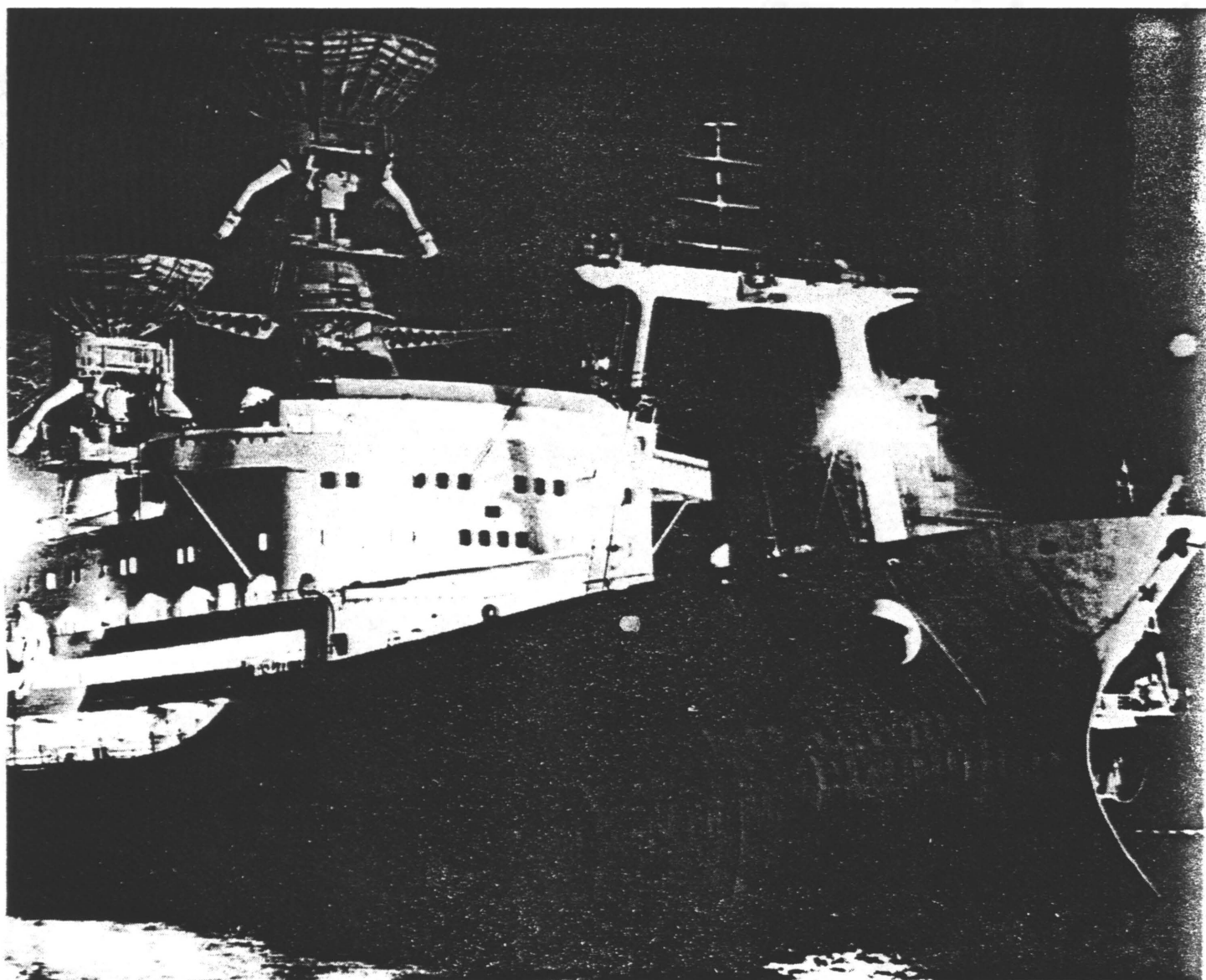
Nedan det sovjetiska forskningsfartyget Kosmonaut Jurij Gagarin.

Satelliten Molnija 2 gör ett varv runt Jorden på 12 timmar. Det är en kommunikationssatellit som bl a ombesörjer TV-sändningar till Sibirien och Centralasien via Orbita-systemet.

Vädersatelliten Meteor.

Hur kunde hon rita stjärnan som upptäcktes 12 år senare? Betty och Barney kidnappades av rymdmän!

TEXT: ÖRJAN BJÖRKHEM TECKNING: DECZŐ STERNOCKZKY

Många fantasifulla berättelser om möten med flygande tefat har valsat runt under årens lopp. Men bara en enda har tagits på allvar av vetenskapsmännen – Betty och Barney Hills kidnappning 1961. Anledningen är att Betty under hypnos kunde rita en stjärnkarta som innehöll en dubbelstjärna som inte upptäcktes förrän 12 år senare!

Runt omkring i världen finns massor av människor, som påstår sig ha blivit upptagna i ett flygande tefat och kan berätta de mest underliga historier om vad som hänt där. Många av berättelserna är helt normala personer med stadgad position i samhället, men ändå har man aldrig riktigt velat tro dem. Vetenskapsmännen har ryckt på axlarna och det hela har avfärdats som skräp. Om den vetenskapliga världen någon gång sysslar med berättelserna tolkas de som moderna myter. Ingen av dem meddelar heller några detaljer, som talar för att det rör sig om en konkret upplevelse.

Ingen utom en! Den 19 september 1961 råkade Betty och Barney Hill ut för en säregen upplevelse som den vetenskapliga tidskriften *Astronomy* sedan ägnade åtskilliga sidor. För i deras historia fanns en enda liten detalj som sedan dess sysselsatt astronomer över hela världen. En enda liten detalj som visar att det är klart möjligt att varelser från ett annat stjärnsystem faktiskt har besökt jorden vid åtminstone ett tillfälle.

Minnesförslust

Det medelålders paret Hill hade varit ute på en biltur och återvände hem först sent på kvällen. Båda var starkt upprörda

och förvirrade, för någonstans på vägen hade de förlorat två timmar. Den tidrymden kunde ingen av dem göra reda för, hur intensivt de än ansträngde sig för att minnas vad som hänt.

Betty börjar förföljas av mardrömmar och tvångstankar om vad som kan ha inträffat under de där saknade två timmarna. Barneys gamla magsår börjar bråka. Och slutligen vänder sig Betty, som är socialarbetare, till en psykiater för att be om råd. Han säger att de måste ha råkat ut för någonting så skrämmande att bågde drabbats av minnesförslust. Men de ska inte oroa sig. Med tiden kommer minnet av vad som skett gradvis att återvända till dem, även om det kan ta några månader.

Tiden går, men minnet återvänder inte, och oron vill inte heller släppa taget. Efter två år går båda makarna Hill till en psykiater som försöker hjälpa dem genom hypnos. Först ser det inte ut som om han skulle lyckas. Men efter några månader får han fram samma högst egendomliga historia från dem båda.

Berättelsen

– Det var en stjärnklar natt då vi körde hem från Kanada genom New Hampshire, berättade Betty. Plötsligt fick vi se ett stjärnfall som gjorde

oss nyfikna. "Stjärnan" föll på något vis oregelbundet och inte rakt ner som en meteor. Vi stannade bilen för att kunna se bättre. "Stjärnan" kom närmare och då såg vi att den var diskusformad.

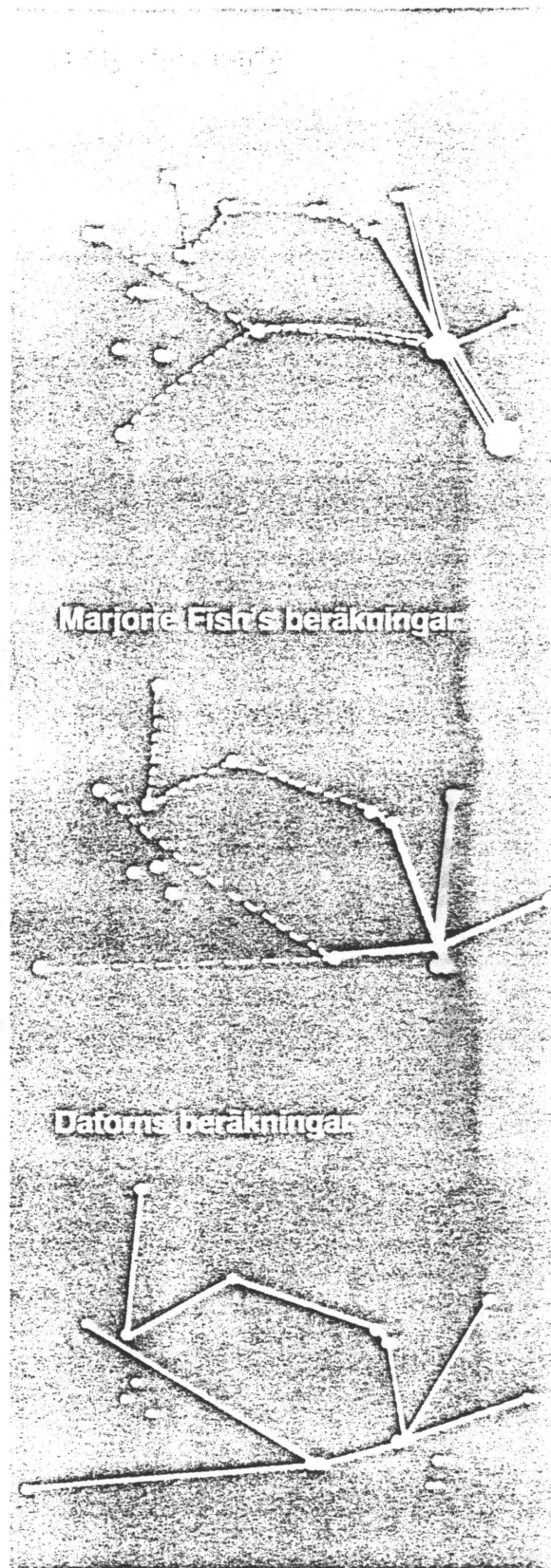
– Jag tog fram kikaren för att se bättre och klev ur bilen, sade Barney. Ute på åkern kunde jag se lite bättre. I kikaren syntes det att föremålet hade något slags fönster. Och innanför fönstret står flera människoliknande varelser och tittar rakt på mig!

Barney blev livrädd, rusade tillbaka till bilen och körde iväg som om han hade den onde själv i halarna.

Men av någon oförklarlig anledning kör han sedan in i bilen på en sidoväg, där fem av varelserna står stilla och tysta och väntar.

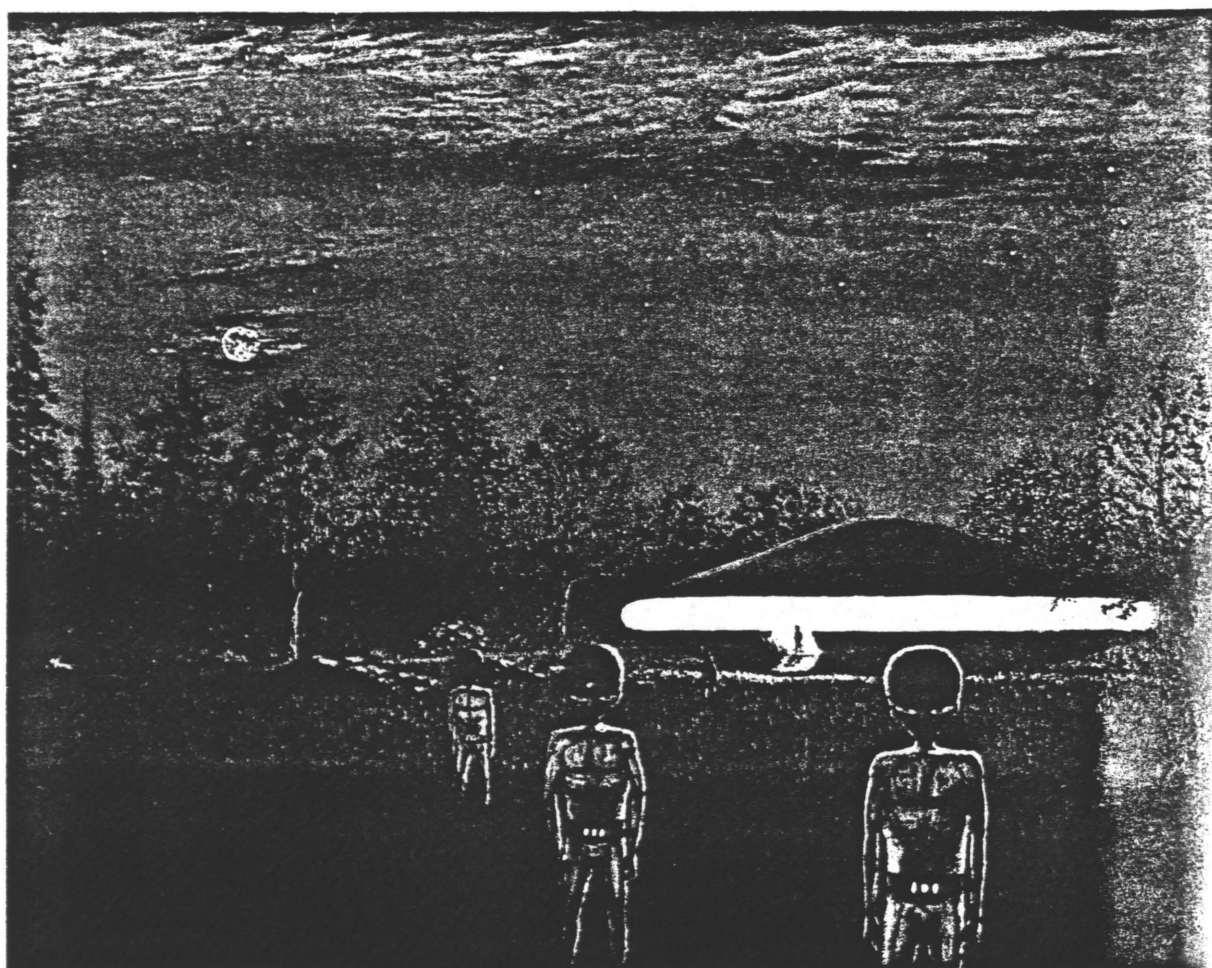
– Det var som om vi inte längre var våra egna herrar, sade Betty. Vi gick ur bilen och fördes in i deras rymdskepp. I ett kallt rum fick vi klä av oss och så undersökte de oss grundligt.

De människoliknande varelserna tycktes kunna kommunicera direkt med Betty genom något slags tankeöverföring. Barney kan däremot bara iaktta vad som sker. Betty frågar varifrån varelserna kommer, och som svar visar de fram en säregen, tredimensionell karta

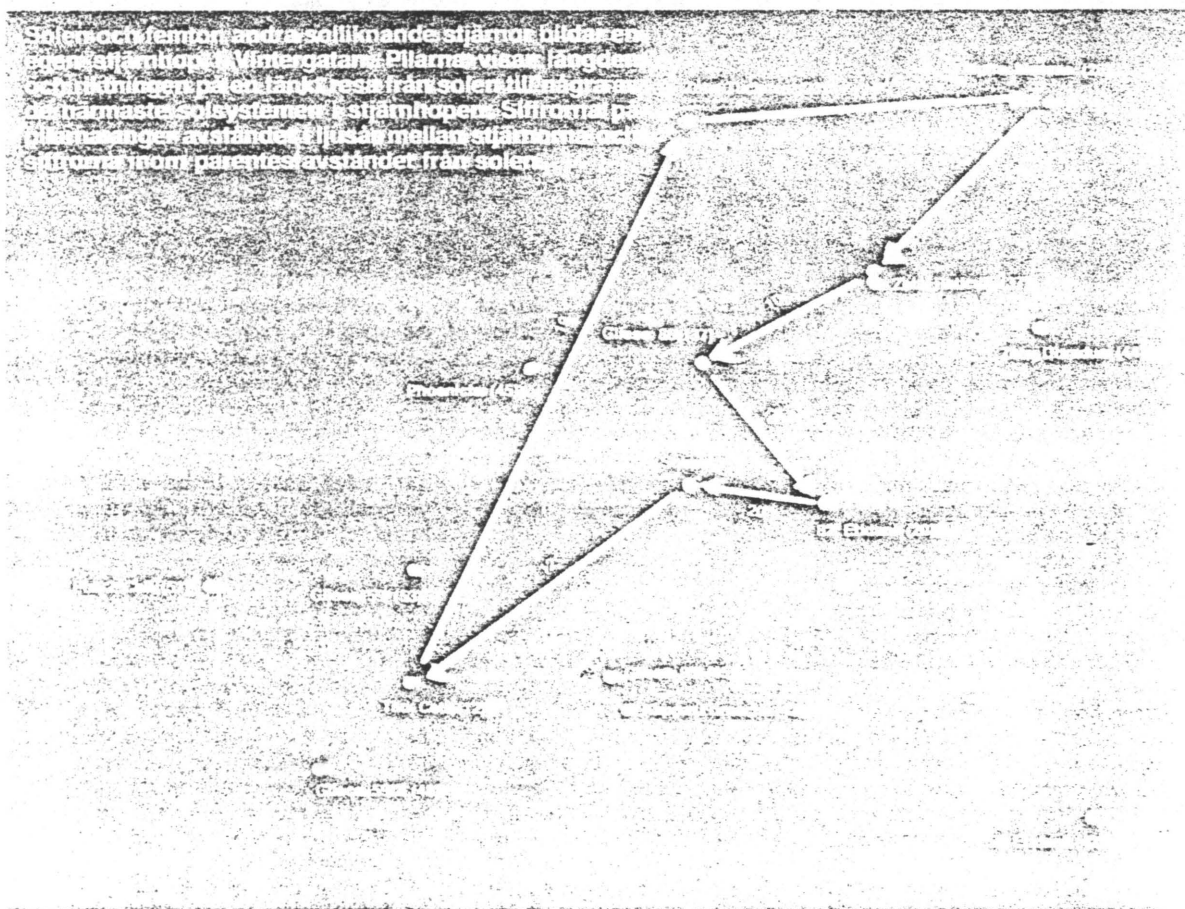

Överst den karta Betty Hill ritade under hypnos efter sitt möte med tefatsvarelserna. I mitten amatorastronomen Marjorie Fishs rymdkarta, sedan från Zeta Reticuli. Nederst Ohio-universitetets datorritade karta. Likheterna är så stora att det bara finns en chans på 100 000 att det rör sig om en slump. Både Fishs och datorns karta bygger på upptäckter, som blev kända först 12 år efter Betty Hills upplevelse. Stjärnorna går inte att se från USA, bara efter ett komplicerat detektivarbete kunde man visa att Bettys karta hade en motsvarighet i verkligheten.

Då visar det sig att Betty Hill kan rita av kartan hon fått se. Den innehåller 14 stjärnor med några sammanhängande linjer, och man tar itu med att
(Forts på sid 74)

När vi någon gång i en avlägsen framtid lär oss att färdas i rymden, då kommer Betty Hills stjärna att bli den första vi besöker. Räknet från jorden ligger den just i den samling solliknande stjärnor där vi har störst chans att träffa på liv. Och räknat från Zeta Reticuli ligger jorden där dess invånare har störst chans att finna liv...

Betty och...

(Forts från sid 37)

undersöka var någonstans på den verkliga stjärnhimlen den skulle kunna passa in. Det är inte så lätt som det låter, för naturligtvis skulle man kunna dra några streck på måfå bland de tiotusentals stjärnorna på natt-himlen och säga att det stämde. Men om det ska vara någon mening med en reskarta måste den innehålla lämpliga resmål, också för varelser utifrån.

Det måste med andra ord vara en karta över stjärnor med tillhörande planeter där det kan tänkas existera liv. Resenärerna måste också ha kommit från en plats i relativ närhet av oss. Och för astronomerna betyder "i närheten" inom 55 ljusårs avstånd, dvs cirka 900 miljarder mil. Inom det området finns ungefär 1 000 stjärnor och där är det inte stor

fem år med sina modeller. Av de ettusen stjärnorna i vår närhet är det bara 46 som är av sk G-typ och liknar vår egen sol.

Det var ett segslitet arbete och det ledde ingenstans. Inte förrän år 1973 då den nya stjärnkatalogen gavs ut, för då hade man hittat ett par nya stjärnor av den rätta typen. Och om man gjorde sin modell med utgångspunkt från de nyuppmätta dubbelstjärnorna Zeta Reticuli stämde det precis med kartan Betty Hill ritat av!

Då visar kartan vägen mellan olika stjärnor av soltyp. Det kan tex vara handelsvägar. Det kan finnas många olika civilisationer runt de fjorton stjärnor Betty Hill fick se den där septembernatten.

Chansen för att modellen av en ren slump skulle passa in just där är mindre än en på hundra-tusen! Saken undersöktes vid

Inte ensamma?

Artikelförfattaren är inte själv "tefatstroende" och har svårt att tro på att utomjordiska varelser besökt jorden.

Men lika svårt är det kanske att tro att Betty Hill år 1961 kunde rita en karta över stjärnor som inte uppmättes förrän tolv år senare.

Den egendomliga upplevelsen höll på att driva paret Hill från förståndet.

Men för somliga av oss andra kan detta kanske rentav vara trösterikt. Kanske är vi inte ensamma?

Kanske satt folket på Zeta Reticuli efteråt och räknade ut var de måste ha befunnit sig den där natten, och kanske är vår egen sol i detta nu med på deras rymdkartor?

Kanske är åtminstone de övertygade om att de inte är ensamma?

chans att passa in kartan av en ren slump. När det dessutom visar sig att en del av stjärnorna på kartan både existerar och att det kan finnas liv där – ja, då blir det hela ännu mera säregit.

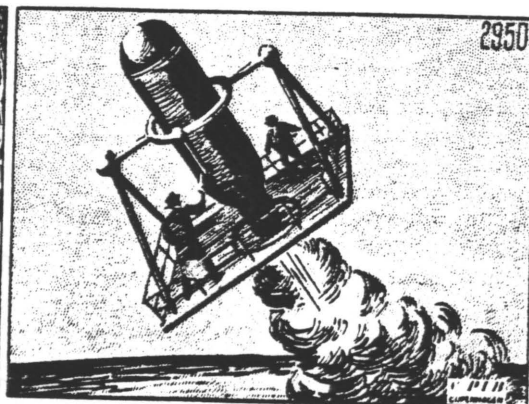
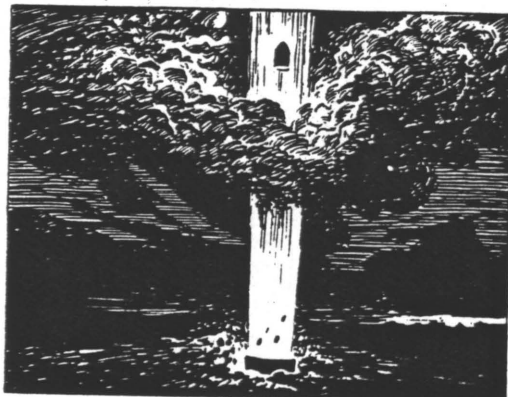
Stämde precis

Här kom amatörastronomen Marjorie Fish in i bilden. Hon blev våldsamt intresserad av problemet och började göra modeller av stjärnhimlen med hjälp av pärlor som hängdes upp i trådar. Modellen måste ju vara tredimensionell och dessutom måste den stämma från kartritarens synpunkt sett.

Marjorie Fish arbetade träget i

Ohiouniversitetet och deras dator ritade upp en karta som visade samma likhet.

Därigenom blev "Hill-incidenten" världens mest berömda tefatsupplevelse och i den ärevördiga tidskriften Astronomy går diskussionens vågor höga. Bland annat är det inte bara kartan som verkar stämma. Om Zeta Reticuli har planeter – vilket vi inte kan se från jorden – kan de vara jordliknande. Men året är längre, cirka 390 dagar. Tyngdkraften skiljer sig från vår och människorna där bör vara mindre. Dessutom bör klimatet vara kallare. Och Betty Hill klagade ju över kylan i rymdskeppet.

Roligt att veta

DE LEVANDE RYMDFANTASIerna

Romaner och fantasier under 19:e århundradet var redan en hel del av rymdfärdspromets realiteter på spåren. I Ju-

les Vernes berömda "Resan till månen" (1865) skjuts rymdskeppet upp av en 300 m lång kanon för att det skall få så mycket fart att det kan frigöra sig från jordens dragnings-

kraft. Inne i det bekvämt inreda rymdskeppet upplever passagerarna på ett mycket handgripligt sätt viktloshetens realitet tillsammans med de medförda djuren.

För skeppets styrning har författaren mycket förutseende installerat några bromsraketer.

— Några år efteråt satt en politisk fånge, Nikolas Kibitsjitsj, i sin cell och fantiserade över rymdfärdspromets. hans efterlämnade teckning framgår att han föreställde resan i rymden företagen av en raketdriven farkost.

Björn med till stjärnorna!

r svindlande resa ut bland rymdens tindrade stjärnor är i mitten av februari en l vid 20-tiden. Då bör vi ha oss fram till en träd- och viktssfri utsiktspunkt, som ger horisonter åt alla väder- sk. När ögonen vant sig vid mörkret, håll då kartan inför er och rikta in den rakt södra horisonten.

Är du dyker stora, iögonfallande upp strax över horisonten i tre lysande stjärnor som bälte. Aningen snett ned väster från högra stjärnan i bälte finner vi ljusa Rigel. Följer vi linje rakt genom bältet snett åt öster, möter vi himlens nästa stjärna Sirius i stjärnbilden Stora Hunden strax över horisonten. Förlänger vi linjen åt mot väster hamnar vi i den nästa stjärnbild med den lysande stjärnan Aldebaran, Oxens öga. Förlänger vi linjen vidare i samma riktning syns Plejaderna,

Längtan till stjärnorna har varit vår arvedel genom många generationer. Otaliga är de längtansfyllda tongångarna i musik och poesi. Och visst känner man stjärnornas trolldomsmakt när man en klar vinterkväll riktar blickarna uppåt, ut i rymden. Med hjälp av vår stjärnkarta finner ni lättare era favoriter där ovan.

eller Sjustjärnorna, som en liten grupp. En god bit uppåt, rakt över Orion och nästan rakt över våra huvuden, gnistrar Capella, ljusaste stjärnan i Kuskens stjärnbild. Aningen nedåt, mot sydost, möter vi de båda stjärnorna Castor och Pollux, tvillingar i Tvillingarnas stjärnbild. Lite längre ned åt öster lyser stjärnan Procyon i Lilla Hunden och nästan rakt i öster från Tvillingarna finner vi den G-formade stjärnbilden Lejonet med den stora stjärnan Regulus längst ned i G:et.

Ännu högre upp mot norr når vi den gamla kära stjärnbilden Karlavagnen, en del av bilden Stora Björnen. En linje utdragen genom de två bakre stjärnorna i

vagnen går rakt till Polstjärnan, norra stjärnhimlens mittpunkt. En stjärna som alltid befinner sig vid samma punkt, så stabilt, att hela stjärnhimlen verkar vrida sig kring den under nattens lopp. Polstjärnan är också svansspetsen på Lilla Björnen. Rakt in mot Vintergatan åt väster finner vi den w-formade stjärnbilden Cassiopeia och ännu ett stycke längre ut lyser stjärnbilden Andromeda med den kända Andromedagalaxen som en svagt lysande fläck.

Rakt norrut, knappt synlig över horisonten, glittrar den ljusa stjärnan Vega i Lyrans stjärnbild och följer man horisonten mot öster kan man få se en skymt av den ljusa stjärnan Arkturus i

Björnvaktarens bild, även kallad Bootes.

Planeten Venus, ljusare än någon stjärna, kan ses i sydväst från solnedgången fram till cirka kl. 20, då den går ner i väst. Håller man ut till efter midnatt, får man se Saturnus gå upp i sydost och den står i söder till omkring kl. 4, då Jupiter dyker upp i sydost.

Några kända kometer lär inte dyka upp, men den trofaste Halley-kometen — återkommer vart 76:e år! — är på väg och väntas dyka upp år 1986 med sin långa svans, redan under observation av amerikanska satelliter.

Ett och annat stjärnfall kan vi få uppleva, men det är knappast någon önskestjärna, som går sitt öde till mötes, utan meteor-sandkorn av skilda storlekar.

Däremot får vi säkert se någon eller några av de tusentals satelliter, som kretsar kring vår jord. Rörliga ljuspunkter, som oftast går i en bana från norr till söder och återkommer vid bestämda klockslag varje dygn.

Det gäller det stjärnornas liv och död!

Imorgon, sa en pigg astronom, när HV ringde upp redaktörerna i Lund dagen före julen i höstas. Bara några dagar efter 25-årsjubileet för uppflygningen av den pipande lilla klotet Sputniks slupp kring vår jord. Satellit-information och databehandling är det våra dagars astronomer slar med. Det romantiska stjärnkikandets tid är förbi, nu är det forskning kring stjärnornas liv och död!

I Lund har astronom Björn Stenholm med hjälp av en projektor mot konstgjord himmel. Det är också han, som identifierat stjärnorna på vår karta.

På sidorna 22-23 kan ni läsa mer om stjärnorna och de fantastiska legenden som ggett dem deras namn. Så mycket stjärnkikande har det inte förr varit, bekräftar vi. Vi har kvar vårt teleskop på observatoriet, som kom dit på 1800-talet, nu när observatoriebyggnaden i Lund förvandlats till planetarium. Men ska vi titta på stjärnorna och rymden, då åker exempelvis några veckor till Chile. Där är vi delägare i Euro-ska Sydobservatoriet (ESO) där är väderleken bättre än på någon annan plats för observationer än här i Lund.

Planetarium

I Lund finns bara ett par antika teleskop kvar, mera som kuriositeter än som verktyg. Där sysslar Björn och hans kollegor mera "handgrip" med stjärnorna. Med pinne

I Lunds Planetarium orienterar astronom Björn Stenholm med hjälp av en projektor mot konstgjord himmel. Det är också han, som identifierat stjärnorna på vår karta.

På sidorna 22-23 kan ni läsa mer om stjärnorna och de fantastiska legenden som ggett dem deras namn.

i hand pekar han ut "stjärnindivider" för förtjust gapande skolungar i Planetariet under ett konstgjort himlavalv med glittrande stjärnor. Dit är också allmänheten välkommen varje tisdagskväll.

Sverige har idag bara två planetarier. Det andra finns i Stockholm, närmare bestämt på Sjökrigsskolan i Näsby Park, där det ingår i Marinens navigationsundervisning och är tillgängligt även för studiegrupper.

Så romantisk som förr är dock inte den oändliga rymden. Nu är det äventyret som lockar, även

om rymdfärjor, satelliter och datorer kanske gjort själva arbetet mera trivialt för forskarna.

Internationell forskning

— Efter ett besök i Chile har vi samlat in så mycket material som ska bearbetas, att vi sitter fast vid skrivbord och dator. Därtill kommer uppgifter från satelliter, säger Björn. Både från öst och väst. Det internationella samarbetet är intensivt, inte minst inom Europa och Norden.

Forskningsuppgifter väntar också vid observatoriet i Villa Franca utanför Madrid i Spanien

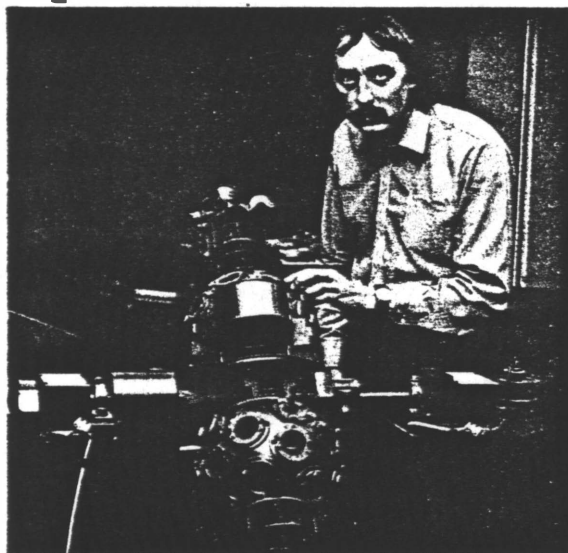

Foto: Jan Börman

och på La Palma, en av de kanariska öarna, där det finns två svenska teleskop och tillfredsställande brist på störande turister. På Teneriffas Teide-vulkan är britterna i full gång och det finns planer på ett stort nordiskt teleskop där, byggt av folk från Lund. Beslut lär komma nu i vår.

Solen blir vit dvärg

Det astronomin speciellt sysslar med idag är svärfångat, anser Björn. Sol, stjärnor och planeter står i centrum, nu när rymdfarare och satelliter ger nya informationer. Särskilt vill man forska i stjärnornas liv och död: vita dvärgar, svarta hål och neutronstjärnor är alla döda stjärnor.

— Vita dvärgar finns det gott om, för de kan ses, säger Björn. Solen blir förmodligen en vit dvärg — efter att om 5 miljarder år först ha blivit stor och röd — för den är inte så tung. Värre är det med de svarta hålen. Vi har bara funnit 3-4 med någorlunda säkerhet. Neutronstjärnorna är också svåra. Ännu är vi inte säkra på hur stjärnorna lever, hur de åldras eller dör.

Men — handlar det om liv och död bland stjärnorna kan det fortfarande vara tal om liv bland planeterna.

— Jag tror inte att vi är ensamma i rymden, säger Björn bestämt.